

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 194. Quandonam cessent indulgentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

gata, sed quavis vice designari soleat, quæ & qualis sit, *Suar. Nav. Less. in Auct. v. Indulgentia.* casu 3. *Viva De Jubilæo q. 1. a. 1. contra Henriq. Rodriq. Vegam, Fill. Vasq. Escob. Boss.* qui putant per hoc concedi omnes favores Jubilæi, sed *Gob.* meritò dicit hoc non esse tutum in praxi.

§. 5. Quando conceditur Indulgentia, v. g. 1381
100. dierum, communior sententia est cum *Bellarmin. Suar.* & aliis sic intelligi, quòd tum remittatur tam multum pœnæ alioquin persolvendæ in Purgatorio, quantum remitteretur per pœnitentiam 100. dierum persolutam secundum rigorem Canonum, præscindendo à devotione extraordinaria & fervore charitatis. Per Carenam autem intelligitur pœnitentia 40. dierum in pane & aqua, sic enim vocatur à carentia omnium aliorum ciborum. Per quadragenam intelligitur pœnitentia 40. diebus continuis agenda in ordinario jejunio vel alia afflictione corporis. Per septenam intelligitur pœnitentia 7. annorum. Atque ex his explicatur cum *Rayn. in Heter. tom. 15. p. 2. f. 3. pu. 5. n. 28.* quomodo aliquando concedatur Indulgentia v. g. 20000. annorum, tam diu enim non durabit Purgatorium, sed sensus est remitti pœnam, quanta remitteretur, si per tot annos impleta esset pœnitentia secundum antiquos canones: tantam autem potuerunt promereri aliqui peccatores, qui innumera mortalia commiserunt, supposito quòd singulis v. g. 7. anni pœnitentiæ respondeant.

Q. 194. *Quandonam cessent Indulgentia. R. §.* 1382
1. Cessant imprimis per revocationem, quam probabilius est contra *Suar. d. 57. f. 2. n. 10.* debere esse exterius manifestatam. Revocari autem

tempore possunt ab eo, qui concessit, à successore, à superiore illius : & quidem validè etiam sine causa. Attamen si fiat revocatio Romæ, prius non habet effectum in partibus, quàm innotuerit, *Suar. n. 9.* Deinde si limitato tempore aut sub aliqua conditione fuerint concessæ, tempore elapso aut conditione deficiente cessant.

1383

§. 2. Affixæ loco vel rei desinunt, si locus vel res destruat. Quod si v. g. Ecclesia paulatim destruat & reedificetur, non cessant, cum sit eadem Ecclesia, quæ etiam non indiget novâ consecratione. Si simul destruat & in loco reedificetur, aliqui Canonistæ, *Rhod. Burgh. cent. 2. casu 49. Diana p. II. t. 8. R. 9.* putant priores indulgentias transferri in novam Ecclesiam, quia censetur moraliter eadem cum priore. E contra *Lugo* meritò dubitat, cum enim Ecclesia nova egeat novâ consecratione, non videtur censi eadem cum priori. Si indulgentia fuerit Rosario vel grano applicata, & hoc perdat, probabilius est contra *Rhod.* perdiindulgentiam, nec posse rem aliam substitui.

1384

§. 3. Quamvis causa concessæ indulgentiæ desiêrit, non ideo cessat indulgentia, dummodo causa à principio fuerit proportionata, nam sæpè propter causam temporalem conceditur indulgentia perpetua, *Suar. n. 14. Castrop. t. 24. pu. II.*

1385

§. 4. Si Crux frangatur, cui indulgentiæ erant applicatæ, *Burgh. supra & Gob. De indulg. n. 320.* putant, si Crux ab aurifabro redintegretur, manere indulgentias, quia censetur eadem moraliter crux, sed probabilius videtur non manere, nam positâ fracturâ non erat amplius eadem moraliter crux, ergo cessârunt indulgentiæ,

gentiæ, ergo licet crux redintegretur, non redeunt indulgentiæ, cum nulla sit nova causa, quæ reducat. Quod valet secundum *Pelliz.* apud *Dian.* p. 10. t. 16. R. 9. si indulgentiæ affixæ erant Cruci Caravacensi, & frangatur una pars transversa, tum enim desit forma Crucis Caravacensis.

§. 5. Non pereunt indulgentiæ morte concedentis, quia sunt beneficium Principis, quod decet esse mansurum. Idque tenet non tantum in Pontificiis, sed etiam in Episcopalibus & à Legato Pontificio concessis, *Suar.* n. 4. *Gonz.* ad Reg. 10. cancell. Gl. 12. Nec cessant renuntiatione, quia licet quis possit non velle lucrari, tamen non potest à se rejicere potentiam lucrandi, quia hæc provenit à libera alterius voluntate, quâ durante manet semper in potestate ejus, cui confertur indulgentia, mutare suam voluntatem & illam lucrari, *Suar.* n. 13.

Q. 195. An indulgentiæ Regularium revocate à Paulo V., sint revalidatæ. & §. 1. Non sunt revalidatæ, nam *Alex. VII.* damnavit hanc 37. prop. *Indulgentiæ concessæ Regularibus & revocate à Paulo V. hodie sunt revalidatæ.*

§. 2. Cum Regulares dicerent plurimas sibi concessas indulgentias, quarum tamen aliquæ incertæ erant, *Paulus V.* die 23. Maji 1606. revocavit omnes indulgentias usque ad illum diem concessas quibusvis Religiosis & Monialibus: docuerunt autem aliqui hanc revocationem esse sublatam ab ipsomet *Paulo* vel alio successore, sed *Alex.* declarat oppositum, adeoque omnes indulgentiæ ante Bullam *Pauli* concessæ Regularibus manent revocatæ. Si tamen concessæ fuerint omnibus fidelibus, aut paren-